

SFS 2000:537

Utkom från trycket
den 20 juni 2000

Lag om märkning och registrering av hundar;

utfärdad den 31 maj 2000.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Märkning och registrering

1 § En hundägare skall låta märka sin hund så att den kan identifieras. Märkningen skall vara bestående.

2 § Ägaren av en hund skall låta registrera sitt ägarskap i ett för landet centralt register.

Hundägaren skall betala en avgift för registreringen och för utrustning för att läsa av märkningen.

3 § Bestämmelserna i 1 och 2 §§ gäller hundar som stadigvarande finns i Sverige.

Registerändamål

4 § Registret får användas för att fastställa vem som är ägare av en hund.

Tullverket, Statens jordbruksverk, länsstyrelser, polismyndigheter och de kommunala nämnder som fullgör uppgifter inom miljö- och hälsoskyddsområdet skall ha direkt åtkomst till registret.

Personuppgiftsansvarig

5 § Jordbruksverket är personuppgiftsansvarigt för registret. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Jordbruksverket får besluta att överlåta driften av registret till en annan myndighet eller till en organisation.

Personuppgiftslagen

6 § För behandling av personuppgifter gäller, utöver vad som sägs i 4 och 5 §§, personuppgiftslagen (1998:204).

¹ Prop. 1999/2000:76, bet. 1999/2000:MJU16, rskr. 1999/2000:224.

Omhändertagande m.m.

7 § Påträffas en omärkt hund eller en hund utan någon ägare antecknad i det centrala registret, får polismyndigheten omhänderta hunden om den utgör eller kan komma att utgöra en fara för människor eller andra djur eller om det annars finns särskilda skäl.

Inom sju dagar från omhändertagandet skall hundens ägare låta märka hunden och anmäla ägarskapet till det centrala registret. I annat fall får polismyndigheten besluta att hunden skall säljas, skänkas bort eller avlivas. Innan ett beslut om avlivning fattas skall yttrande inhämtas från en veterinär, om det inte finns särskilda skäl att avliva hunden omedelbart.

Om polismyndigheten har beslutat att hunden skall säljas, får polismyndigheten ta ut ersättning ur köpeskillingen för kostnaderna för omhändertagandet.

Om det finns särskilda skäl, skall polismyndigheten avvakta med en åtgärd enligt andra stycket.

8 § Ägaren av en omhändertagen hund skall betala de kostnader som omhändertagandet medfört. Kostnaderna får förskötteras av allmänna medel.

Om det finns särskilda skäl, får polismyndigheten i enskilda fall medge undantag från skyldigheten att betala kostnaderna. I sådana fall skall kostnaderna slutligt betalas av polismyndigheten.

9 § Polismyndigheten får meddela de förelägganden som behövs för att denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen skall efterlevas.

I beslut om föreläggande får polismyndigheten sätta ut vite.

Bemyndigande

10 § Föreskrifter om den avgift som avses i 2 § andra stycket meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Överklagande m.m.

11 § Polismyndighetens beslut enligt 7, 8 eller 9 § eller beslut om registrering som meddelas av Jordbruksverket eller av den som ansvarar för driften av registret får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Jordbruksverket för det allmänna talan hos förvaltningsdomstol, om det överklagade beslutet har meddelats av en organisation.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Beslut enligt denna lag gäller omedelbart, om inte något annat beslutas.

12 § Bestämmelserna i 22–28 och 30 §§ förvaltningslagen (1986:223) skall tillämpas, om beslutet har meddelats av en organisation.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Bestämmelserna i 7–9 §§ skall dock gälla först från och med den 1 april 2001.

2. Lagen skall inte tillämpas på hundar som vid lagens ikraftträdande är äldre än åtta år.

På regeringens vägnar

SFS 2000:537

GÖRAN PERSSON

MARGARETA WINBERG
(Jordbruksdepartementet)

